

ца през последните 10 години са настъпили промени в местоживеенето. Лицата, които посочват, че са настъпили промени според признака "пол", се разпределят по следния начин: жени - около 56%, и мъже - 44%. Изследваните жени според причината, наложила промените в местоживеенето, се разпределят, поради омъжване - 9,2%, строеж на ново жилище - 3,5%, промяна на местожителството - 2,4%, други причини - 2,4%"⁵⁵

При циганите мъже нещата са по-различни. "Най-голям е относителният дял на мъжете, които посочват като причина за промяна на местоживеенето строеж на ново жилище - около 3%, оженване - 2%, промяна на местожителството - 1,5%"⁵⁶ Оттук и авторите на изследването правят извода, че "миграцията на българските граждани от цигански произход е сравнително слаба през последните десет години."⁵⁷ Нещо повече, те не крият, че "Сравнително слаба миграция показват и резултатите от други социологически изследвания. Например за изследванията 1977 г. само 11% от българските граждани от цигански произход са мигрирали."⁵⁸

За съжаление в строго секретното изследване липсват необходимите анализи защо това е така. Вероятно, съзнателно или несъзнателно, се е целяло да се премълчи фактът, че циганите продължават да бъдат на "дъното" на социалната йерархия у нас, че промените сред тях, макар и спрямо миналото да са големи, са достатъчно незначителни в сравнение с другото население. Тоест, не се сочи неотрадният факт, че взети като цяло циганите все още са изолирани от промените в структурата на националната икономика, поради което те не могат да си осигурят оная образователна и професионална култура и квалификация, които да им позволят да придобият съвременни професии, да търсят работа, която не само им носи някакви материални блага, но и подпомага тяхното духовно израстване, и други такива.

Интересното в строго секретното изследване е и това, че неговите автори предлагат една **развърната типология**

⁵⁵ Пак там.

⁵⁶ Резултати от..., с. 114.

⁵⁷ Пак там, с. 115.

⁵⁸ Пак там.